

de ekstra, fordi det måske er systemerne, der er noget galt med?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Ærlig talt, vil jeg sige til hr. Qureshi, hvorfor kan man ikke glæde sig over, at forslaget er der?

Hvorfor kan man ikke glæde sig over, at nu står det direkte i et punkt her? Hvorfor kan man ikke tage det til indtægt for at sige: Hvor er det dejligt at se, at Socialdemokratiet er blevet klogere, og hvor er det rart at se, at det nu står der, i stedet for sure bemærkninger om, at tidligere kunne man jo det ene og kunne man jo det andet.

Det kan vi jo få meget unødigt tid til at gå med her i Folketingssalen. Så jeg synes i stedet for, at hr. Qureshi skulle være glad for, at det står der.

Til hr. Brix Møller vil jeg sige, at vi ikke har lavet nogen egentlige beregninger på det, og det hænger jo sammen med, at når det er et beslutningsforslag, hvor der er så mange punkter i, kan vi selvfølgelig sige os selv, at vi aldrig får alle de punkter igennem. Derfor bliver det i meget højere grad et spørgsmål om: Hvilke af de her ting har vi en chance for at få igennem i forhold til den siddende regering? Det er jo simpelt hen det, der afgør det, og så må man gå ind i nogle økonomiske vurderinger af, hvad omkostningerne vil være ved det, og hvad forholdet er til kommunerne.

Så vil jeg godt slutte med at sige, at jeg nogle gange i løbet af dagen har hørt, at det at komme med et integrationsforslag skulle være det søde, mens det at begrænse tilgangen skulle være det sure. Jeg må sige, at jeg overhovedet ikke deler den opfattelse. Den sværeste opgave, som vi står over for i det danske samfund, er integrationen.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jamen det er da rigtigt, og jeg tager det da til efterretning. Jeg har det måske lidt som i »Det forsømte forår«: Jeg ærgrer mig over det, og jeg ærgrer mig over, at vi ikke brugte det til noget. Men jeg anerkender da, at der bliver sagt, at man kan blive klogere, og at man kan ændre sin holdning, og det er jeg utrolig glad for. Jeg håber så også, at vi skal tage nogle skridt videre med tiden, og jeg vil meget gerne deltage i den proces.

Det eneste, som er afgørende for mig at se, og det er også en af grundene til, at vores pjeces ikke er blevet fremsat som et beslutningsforslag, er, at jeg synes – det er nok også indlysende – at

kampen skal vindes uden for Christiansborg, i hvert fald indtil valgkampen starter. Det er der, hvor vi ligesom på et eller andet plan skal blive meget bedre til at gå i en offensiv opposition.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Ændring af reglerne om ret til kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 1/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

I Konyaprovinserne i Tyrkiet kender man den danske sociallovgivning. Derfor kan der tegnes et billede af Danmark som et sted, hvor et ægtepar med to børn kan få stillet over 20.000 kr. til rådighed i kontanthjælp uden nogen særlig modydelse ud over at være til rådighed, uden nogen særlige pligter.

Dette portræt af det danske velfærdssamfund er unuanceret, men når de 20.000 kr. oversættes til tyrkisk, pakistansk eller somalisk valuta, så tegnes der et billede af Danmark som et slaraffenland, hvor guldet ligger på gaderne til dem, der gider bukke sig efter det.

Der er ingen tvivl om, at jagten på pengene og ydelserne i høj grad styrer indvandringen og danner et forkert billede af Danmark. De fleste

af os ønsker, at Danmark skal være et sted, hvor vi gør noget og har pligt til at gøre noget for de svageste i et fællesskab, der gør noget for de svageste; et Danmark, hvor man kan kræve sin ret, men hvor man også gør sin pligt.

Derfor fremsættes dette lovforslag, hvor det foreslås, at der indføres en 7-års-optjeningsperiode til fuld kontanthjælp. Hvis dette forslag bliver vedtaget, vil det være et stærkt signal om, at Danmark er et sundt samfund med pligter og rettigheder.

Kl. 17.45

Det vigtigste for Venstre er integration forstået på den måde, at indvandrerne bliver selvforløsende og gode skatteborgere. Indvandrerne skal bidrage med lige så stor erhvervsaktivitet som de fødte danskere. Dette er Venstres integrationsmål. Hele diskussionen om bordbøn, aftebøn, bedetid i arbejdstiden, tørklæder og spisvaner er helt underordnet, ja, faktisk skal vi være glade for et samfund, hvor der er frihed til forskellighed.

Venstres mål er med andre ord, at indvandrerne skal stige op i vort samfund, blive en del af samfundet og bidrage til samfundet. Vores samlede udlændingepolitik skal gå på to ben. Det ene ben er regelsættet: Hvem kan komme ind, hvem skal ud, hvilke krav stiller vi? Det andet ben er det, vi hele tiden skal sætte foran os, nemlig det ben, som åbner døre for dem, der ønsker at blive en del af vort samfund, og som åbner dørene til uddannelse og job.

Dette lovforslag her er en del af regelsættet. Forslaget siger: For at få fuld kontanthjælp skal man have boet 7 år i Danmark. Loven er ens for fødte danskere såvel som for flygtninge og indvandrere. Den gælder også for dem, der er født i Danmark, men har skiftet tilværelse og boet en årrække på f.eks. den spanske solkyst og kommer hjem. De vil ikke kunne hæve fuld kontanthjælp ved kasse 1 den første dag, efter at de lander i lufthavnen.

Så loven, som det bliver fremsat her, er farveblind, er etnisk blind, er oprindelsesblind, men den er jo ikke helt blind. Den gør ikke nogen forskel på borgerne. Loven viderefører en dansk sædvane om et optjeningsprincip. Vi kender det fra dagpenge; vi kender det fra efterløn, hvor man i en årrække skal være tilmeldt for at kunne optjene rettigheder; vi kender det fra folkepension, hvor man også skal have boet i landet for at have fuld folkepension.

Samtidig sikrer loven en social tryghed i de 7 optjeningsår, hvor man ikke kan få kontant-

hjælp. Flygtninge og indvandrere vil i denne periode været omfattet af introduktionsydelse og starthjælp, som gælder for dem, der ikke kan få kontanthjælp. Ydelserne varierer afhængigt af alder, husleje og forsørgelse, men som tommelfingerregel vil ydelserne være på størrelse med SU eller lidt større.

Den danske kontanthjælp, som i forvejen er Europas flotteste, er altså udgangspunktet. De fleste andre EU-lande, som vi kan sammenligne os med, har en kontanthjælp, der ligger på mellem det halve og to tredjedele af det danske niveau. Dem, der er omfattet af den 7-års-optjeningsperiode, vil få reduceret deres ydelsesniveau til ca. to tredjedele af kontanthjælpen, når man regner forsørgertillæg og boligudgifter med. Det vil sige, at den introduktionsydelse og den starthjælp, som denne lov omhandler, vil være på fuld højde med den normale sociale sikring i de øvrige europæiske lande.

Men dette forslag fungerer ikke, hvis ikke vi får dannet det andet ben, nemlig den politik, der skal skabe uddannelses- og jobåbninger. Regeringen har netop fremlagt en række punkter, der inkluderer et ansvar for arbejdsmarkedets parter.

Venstre forudsætter, at en sådan integrationspolitik kan gennemføres for at få tusinder af indvandrere i beskæftigelse, og her vil fremtidens indvandrere på introduktionsydelse og startløn få mulighed for at tjene op til 28 kr. i timen, uden at der skal modregnes i ydelserne. Så man kan sige, at forslaget her er designet til at understøtte, at flere kommer i aktiv beskæftigelse frem for passiv forsørgelse. Selve systemet vil være designet til aktivitet fra dag ét.

Det er målet for Venstre, at hovedparten kommer i arbejde fra dag ét eventuelt med supplerende danskundervisning i forbindelse med arbejdet. Det er målet for Venstre, at så mange som muligt så hurtigt som muligt kommer i ordinært arbejde med en ordinær løn. Indvandrere, der er sunde og raske, og hvis eneste erhvervshæmning er en sproglig barriere, skal ikke gøres til sociale sager.

Derfor vil vi anbefale dette forslag. Vi har i dag et indvandrerproletariat, og det er den tilstand, Venstre vil bryde.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Det var både opløftende og meget forstemmende at høre Venstres ordførers tale. Det var stort set umuligt at finde ud af, om denne her lov

skulle være farveblind eller ej, når Venstres ordfører samtidig hele tiden taler om, at den retter sig mod indvandrere.

Jeg er fuldstændig enig i, at der er enorme samspilsproblemer for danske kontanthjælpsmodtagere, såvel nytilkomne som gamle danskere.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Er det her vidundermiddel til at få folk i arbejde også noget, der skal udstrækkes til kontanthjælpsmodtagere, som har været i Danmark i mere end 7 år, hvis det skulle vise sig at være en succes? Eller er det noget, der overhovedet skulle være overvejelser om hos Venstre?

Kl. 17.50

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kamal Qureshi. Vi sætter pris på, at alle er lige i nærheden nu her, som verden skrider frem.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om Venstre kunne bekræfte over for mig, at det her forslag med optjeningsprincippet i særlig høj grad vil ramme kvinder; om man kan se kønspektivet i det her forslag, nemlig at det for de par, der bliver sendt ud f.eks. gennem Udenrigsministeriet i forbindelse med noget erhvervsarbejde eller på anden måde, oftest er sådan, at det er kvinden, der ikke har et lønarbejde i den periode, hun er i udlandet.

Når vedkommende vender tilbage, vil der være en periode, hvor det vil være kvinden, der skal ud på arbejdsmarkedet igen. Og kan Venstres ordfører bekræfte, at i den periode vil hun være afhængig af mandens indtægt, og derved får vi et tilbageslag for kønsligestillingen i det danske samfund med det her forslag?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører kan bekræfte, at denne her lovgivning ikke kun handler om nedsatte ydelser, men også om et meget tydeligt skred i den måde, vi ellers plejer at give ydelser på.

Bare som et eksempel: Nu får vi et sæt mennesker, som kan få revalideringsydelse, når de skal revalideres, og et andet sæt mennesker, som skal have starthjælp, når de skal revalideres.

Det blev nævnt, at starthjælpen er på niveau med forsørgelse i mange andre lande, men man

kan jo ikke kun sammenligne kronebeløbene. Man skal også sammenligne forudsætninger for, hvad det egentlig er, man har brug for for at have en levestandard. Jeg vil spørge: Er det ikke korrekt, at når man sammenligner, som Venstres ordfører gjorde, så er det at sammenligne æbler og pærer?

Det sidste spørgsmål skal være: Kan Venstres ordfører bekræfte, at Kommunernes Landsforening vender tommelfingeren meget kraftigt nedad til det her lovforslag, som de frygter giver dem meget store merudgifter?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til fru Karen Klint må jeg oplyse, at når jeg sammenligner de sociale ydelser i Danmark og i det øvrige Europa, hvor jeg siger, at kontanthjælpen i Danmark er absolut i top, og at selv når man skærer en tredjedel af den, vil vi ligge på et europæisk snit, så har jeg taget højde for forskelle i levestandard, og jeg har taget højde for, at nogle lande har bruttoficeret deres kontanthjælp og andre har ikke, og jeg har taget højde for boligudgifter osv. Så jeg fastholder mine ord om, at vi selv med starthjælpen og introduktionsydelsen stadig væk vil have et meget flot niveau.

Dette er et svar dels til SF's ordfører, dels til hr. Brix Møller: Sigtet med det her er jo først og fremmest at få indvandrerne i beskæftigelse og få indvandrerkvinderne i beskæftigelse. Det er dér, den store gruppe ligger.

Det vil sige, at motivet her er at øge motivationen til at gå i arbejde, for at man kan komme i ordinært arbejde og få den der jobfastholdelse, som vi synes er umådelig vigtig.

Så kan der godt være nogle, der er draget udenlands, som skal tage højde for, når de gør det, at de derude også skal spare op og forberede sig på, at når de efter en længere årrække kommer tilbage til Danmark, henvender de sig ikke som det allerførste på bistandskontoret. Så må de også tage højde for den situation, de har bragt sig i ved at tage til udlandet og arbejde i mange år og tjene mange penge derude.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Kunne Venstres ordfører give mig et bud på, hvordan det her forslag vil få folk i arbejde? Det eneste, Venstres forslag lægger op til, er, at man vil nedsætte den ydelse, de får at leve for. Det er, hvad det er. Det kan man være enig eller uenig i.

Men det, jeg bare ikke hører her, er: Hvordan får vi folk i arbejde med det her forslag? For det, vi taler om, er, at vi i det danske samfund har danske statsborgere, der er født og opvokset i Danmark, og som taler sproget flydende, og som stadig væk ikke kan komme i arbejde på grund af diskrimination og på grund af alle mulige andre strukturelle barrierer. Hvordan forestiller man sig, at nyankomne fremmede i det danske samfund, der ikke kan tale sproget, den dag de lander i lufthavnen, skal komme i arbejde og klare sig? Kan jeg få et bud på det?

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg synes, det blev ret klart, at hovedsigtet med det her lovforslag er at tvinge indvandrere i arbejde, og så må man tage med, at det også går ud over en lang række af dem, man normalt kalder danskere. Det er det, der nærmer sig det, man kalder reel diskrimination, hvilket er uheldigt i forhold til konventionerne, men lad nu det ligge.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor man indfører det her, når finansministeren åbenbart er lodret uenig. I søndags sagde han til Ritzaus Bureau i en samtale om reformprogrammet »Flere i arbejde«:

Jeg mener ikke, der er så meget at rutte med, når du er på dagpenge eller bistandshjælp. Det indgår ikke overhovedet at reducere i niveauer. Det er ønsket, at de, der ikke er i normalt arbejde, kommer i normalt arbejde. Vi ønsker at reducere antallet på overførselsindkomster, men ikke ved at reducere i det niveau, de lever på.

Vil det ikke sige, at finansministeren klokkeklart siger, at han er imod at sænke niveauet for ydelserne?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Hr. Flemming Oppfeldt gentager, at der kun er tale om en reduktion på en tredjedel af kontanthjælpen. Det fremgår faktisk meget tydeligt af lovforslaget og bemærkningerne, og faktisk også af alle høringssvarene, at det er gået op for folk, at der for manges vedkommende er tale om mere end en halvering af kontanthjælpen. Det er jo da en noget større nedskæring end det, vi ellers taler om.

Jeg har ikke på vegne af nogen sagt, at vi er uenige i målene. Vi går også ind for målene, og det kom jeg ind på i min ordførertale. Men vi er

uenige i, at midlerne er en så lav forsørgelsesgrad, at man ikke har mulighed for at være en aktiv del af befolkningen.

Derfor spørger vi: Hvorfor er det, at graden af kontanthjælp skal være så lav? Hvorfor tror regeringens på, at jo mindre man giver folk, desto bedre bliver de til at arbejde?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er en bemærkning til hr. Brix Møller, som refererede til finansministerens udtalelser: Jeg tror, at finansministeren refererede til Venstres politik, som generelt ikke tager sigte på at ændre på satserne for borgerne, der er på understøttelse.

Men så er der nogle grupper, hvor vi skal gøre en ganske særlig indsats. Det er folk, som kommer hertil og skal introduceres til vores samfund. Der må vi bare erkende, at erhvervsfrekvensen – i det her tilfælde for en del af gruppen, nemlig indvandrerne – er markant lavere, og at der nu skal ske noget nyt.

Der opfatter vi det her forslag som et motivationsskabende forslag, hvor vi siger, at når du kommer hertil, har vi en hjælp til rådighed, som svarer til en SU, og så bliver man endda kompenseret, hvis man har en forsørgerbyrde derudover.

Så har vi lavet en ordning, således at vi siger, at hvis man går ud og tjener noget ved siden af for hurtigt at komme i beskæftigelse, så giver vi ikke et nedslag i hjælpen for de første 28 kr. i timen. Det er en rigtig gulerod, der er en del af forslaget her.

Men dette forslag skal selvfølgelig ses i sammenhæng med de øvrige forslag, der kommer, og de viser, hvordan vi kan få flere mennesker i beskæftigelse.

Jeg vil sige, at hvis vi ikke har andre forslag til at få flere i beskæftigelse, og hvis vi ikke får skabt jobåbninger ude på arbejdsmarkedet, er det klart, at så ville sådan et forslag i sig selv være problematisk. Men vi forudsætter, at de andre forslag også kan lade sig realisere, og regeringens har faktisk fremlagt et pænt katalog med sådanne forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil spørge hr. Flemming Oppfeldt: Er det ikke rigtigt, at vi har haft sådan en integrationsydelse, og at den nær havde slået bunden ud af de kommunale kasser? Vi oplevede i hvert fald,

at der var et stort oprør, fordi man ikke kunne eksistere.

Så er jeg også nødt til at stille et spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt. Vi har haft ungdomsarbejdsløshed, og vi har haft ældrearbejdsløshed i rigtig stor målestok, også for de lidt ældre. De situationer er vi nu på vej til at få løst, og det her er jo sådan set det svageste led i kæden for at få beskæftigelse. Hvad er det for en beskæftigelse, man snakker om at man sådan set kan stille til rådighed for de her mennesker?

Kl. 18.00

Jeg har lidt svært ved at høre, at der er andet end nedskæringer, og det vil sige, at man fører det over på kommunerne. Jeg mener, at hr. Flemming Oppfeldt har en fortid i kommunalbestyrelsen og måske kan huske, hvordan det foregik.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes altså, det er ærgerligt, at når Venstres ordfører har så godt et forslag, som han mener virkelig kan sætte folk i arbejde ved at skære ned på folks ydelse, at han så vil forbeholde det her forslag til kun de etniske minoriteter eller til udlændinge.

Jeg er ret sikker på, at der vil komme nogle fra Dansk Folkeparti efterfølgende og sige: Hvorfor er det nu, at det kun er indvanderne, der skal have det her fantastiske tilbud, så de kan komme i arbejde? Hvorfor skal vi ikke ned-sætte ydelsen tilsvarende for alle danskere, så de også kan arbejde? Hvorfor er det nu, at den her ydelse er særlig egnet til udlændinge og ikke til andre svage grupper på det danske arbejdsmarked, som har svært ved at få fodfæste? Kunne vi ikke få nogle bud på det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Så fik vi gentaget sammenligningen med SU, som de unge har. Der vil jeg godt lige spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører har haft mulighed for at læse de høringssvar, vi fik her til morgen, for deri fremgår det faktisk meget klart, især i et af høringssvarene, at man ikke kan lave den sammenligning.

Det er nemlig sådan, at når man er på SU, har man faktisk mulighed for at kunne optage lån for at fremme sit forsørgelsesgrundlag, og man har også mulighed for en bedre lønindtægt, end det her forslag lægger op til med starthjælp og

så de berømte 28 kr., der, når skatten er betalt, vel så er nede omkring 14-17 kr.

En velfungerende ung, der er på SU og går under uddannelse, kan faktisk have 11.779 kr. om måneden som forsørgelsesgrundlag, og det er da noget mere end det, starthjælpen her giver mulighed for.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tager lige hr. Christian Brix Møller med. Jeg skal nok give svartid i tilstrækkeligt omfang.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Hr. Kamal Qureshi spurgte om noget af det, jeg ville spørge om, så jeg vil egentlig koncentrere mig om en enkelt ting. Det var hr. Flemming Oppfeldts bemærkninger om, at det her lovforslag har det sigte at introducere personer til det danske samfund, og derfor skal man på en særlig lav ydelse. Så er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Hvorfor søren gælder det også for danske statsborgere, som har været i udlandet og vender tilbage? Hvorfor er der den 7-ud af 8-års-regel også for danske statsborgere? Og hvorfor vil jeg kunne blive ramt af det, når jeg udmærket er blevet introduceret til det danske samfund gennem hele min opdragelse?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Faktisk sidder jeg og bliver mere og mere begejstret for det her forslag:

Hvorfor kan det lade sig gøre nu, når Socialdemokratiet ikke kunne få det til at fungere for et par år siden? Det bliver jo en gentagelse, men sandheden har jo også kun én udgave, men jeg tror, at man skal kombinere det her forslag med forslag, der skal åbne en række job. Regeringen har spillet ud med en virksomhedspraktikordning, og der kan laves andre modeller. Hvis man kombinerer det, kan vi få lavet de her jobåbninger til de her folk, som vil kunne profitere af det.

Vi har jo foreslået – jeg har også set, at Socialdemokratiet har sådan et forslag – at den undervisning, man kan tilrettelægge for indvanderne, kan man knytte tættere sammen med virksomhedernes praktik eller virksomhedernes arbejde. Det vil sige, at vi kan lave noget, der er langt mere erhvervsrettet end det, man lavede for nogle år siden, hvor det i virkeligheden var passivsystemet, der blev fokuseret på.

Hr. Brix Møller spørger om det her med fødte danskere, der er ude en årrække: Jamen det er

sundt nok, at man tager højde for, at man efter 20 år derude skal være forberedt på, at man skal have sparet et eller andet op eller man skal i hvert fald forberede sin hjemvendelse til Danmark på en ordentlig måde, således at man også skal bidrage til vort samfund, for pengene kan ikke bare hæves ved kasse 1.

Kl. 18.05

Til fru Karen Klint med hensyn til SU: Sammenligningen er udmærket, for de, der bliver omfattet af denne her ordning, som har et omfang som SU, har jo ikke en studieforpligtelse. De har andre muligheder; de kan nemlig arbejde. Derfor vil jeg faktisk sige, at den kan være mere generøs end en SU-ordning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen og hr. Ole Vagn Christensen for anden gang.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, at der er sådan lidt mangel på logik bag det her forslag, for på den ene side argumenterer Venstre og regeringen jo for, at hvis man nedsætter kontanthjælpen eller omdanner den til en introduktionsydelse for udlændinge, vil det garanteret få flere i arbejde.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor nedsætter man ikke kontanthjælpsniveauet generelt? For det vil jo betyde, at folk bliver integreret på arbejdsmarkedet, såvel gammeldanskere som nydanskere. Det skal være mit første spørgsmål til Venstres ordfører: Hvorfor nedsætter man ikke bare kontanthjælpsniveauet generelt, hvis det får flere i arbejde?

Det andet, jeg vil spørge om, er, om de evalueringer, der blev givet af den gamle integrationsydelse, i virkeligheden ikke gør indtryk på Venstres ordfører. At det rent faktisk ikke fik flere i arbejde, at man fik integrationsydelsen, og at mange kommuner måtte konstatere, at integrationsydelsen faktisk modvirkede integrationen, fordi den blev til en isolationsydelse, idet man klientgjorde mange udlændinge, der måtte gå på kommunkontoret for at få tillægsydelse.

Endelig i forhold til de udsendte danskere: Er det ikke lidt kummerligt, at udsendte danskere f.eks. fra humanitære organisationer skal inddrage i deres overvejelser, når de tager ud og driver ulandsarbejde, om de nu har kontanthjælpen sikret?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må jo sige, at hr. Flemming Oppfeldt er lidt kreativ i sine formuleringer.

Nu blev der sagt noget om at kombinere, og der blev sagt noget om jobåbninger. Men hvad skulle være forskellen, hvis der er jobåbninger? Der er dog trods alt en stor forskel på en kontanthjælpsydelse og det at få et stykke ordinært arbejde og få den timeløn, der hører dertil.

Derfor vil jeg sige til hr. Flemming Oppfeldt, at jeg synes, at det er en dårlig argumentation at sige: Jamen nu bliver der jobåbninger, fordi det bliver sat ned, og så bliver der masser af beskæftigelse.

Hvis det er så godt, at man har alle disse jobåbninger og man laver nogle ordninger, der kan kombineres dermed, vil det så ikke være rimeligt at lade være med at prøve på at lægge en integrationsydelse op, som giver ringere leveforhold, hvis det nu viser sig, at det eksperiment, som hr. Flemming Oppfeldt taler om, ikke kan lykkes?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil sige, at hovedsigtet med det her stadig væk er at lave en ydelse, der gør, at vi kan fremme motivationen. Det her kommer kun til at fungere rigtigt, hvis vi får lavet et godt samarbejde med virksomhederne derude, og ved at vi, de steder, hvor man skal introducere indvandrede til virksomhederne, er meget mere målrettede, end man er i dag, og det skal være en målrettet beskæftigelse i privat produktion. Jeg er stensikker på, at man kan gøre det på grundlag af en række af de forslag, som regeringen har foreslået.

Det er klart, at ydelsen ikke i sig selv laver jobåbninger, naturligvis ikke, men vi må angribe det, vi kalder for socialsagsbehandlerkulturen, altså det, at det automatisk skal være en social sag at være indvandrer. Vi skal i stedet for sige, at det at mangle et arbejde er en sag, der skal løses, men det gør ikke borgerne til klienter.

Det er vores hovedidé med det her forslag, således at vi har en ydelse, der motiverer til at komme ud i en fart, være interesseret i at opnå et hurtigt dansk, være interesseret i at gøre sig uundværlig på en arbejdsplads. Så tror jeg og Venstre også, at vi kan foretage en hurtigere integration på vort arbejdsmarked.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg forstår, at introduktionsydelsen ikke bare er en introduktionsydelse, men i virkeligheden en motivationsydelse, hvis man lytter til det, hr. Flemming Oppfeldt siger. Derfor vil jeg godt gentage mit spørgsmål fra før: Hvorfor er det så ikke alle kontanthjælpsmodtagere, der skal sættes ned i ydelse? Det ville jo motivere ikke bare udlændinge, som forslaget primært retter sig imod – selv om det også vedrører danskere for en dels vedkommende – men alle til at komme i arbejde, sådan som hr. Flemming Oppfeldt argumenterer.

Så vil jeg godt spørge endnu en gang til de danskere, som har været udenlands f.eks. i et arbejde for en humanitær organisation, og som altså også mærker konsekvenserne af det her forslag: Synes hr. Flemming Oppfeldt og Venstre virkelig, at det er rimeligt, at man faktisk straffer folk for at påtage sig sådanne arbejdsopgaver?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Her har vi en diskussion om, hvordan vi kan få dem, der har det dårligst i vores samfund, ind på vores arbejdsmarked. Så bliver det en diskussion om ydelser til højtuddannede mennesker og højtlønnede mennesker, der tager ud.

Vi har en folkepension, som man kun får en brøkpension af, når man er i udlandet, og vi laver en parallelitet til det i det her forslag. Hvis man har valgt at bo en årrække derude i den store verden og bidrage med det, man nu kan, og man også har haft sit indtjeningsgrundlag derude, så må man selvfølgelig også tage højde for, at der godt kan gå lidt tid, før man er fuldt integreret på de fulde danske ydelser, når man kommer hjem. Det er ganske logisk.

Så sagde jeg i min indledning, at forslaget her selvfølgelig er dikteret af ønsket om en motivationsgrad. Men det er også dikteret af at prøve at sende et signal ud til verden om, hvad vi er for et samfund: Vi er ikke bare et rettighedssamfund, men vi er også et pligtsamfund, og Danmark, der har verdens højeste kontanthjælp, har en lidt lavere startkontanthjælp for dem, der kommer udefra.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Jann Sjursen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er enig i, at lovgivningen godt må sende det signal, at vi ikke bare er et rettighedssamfund, men at vi også er et pligtsamfund. Det tror jeg faktisk vi er enige om, vil jeg sige til hr. Flemming Oppfeldt:

Men netop det, at man nu graduerer kontanthjælpen i form af en introduktionsydelse til især udlændinge, får mig i virkeligheden til at gentage spørgsmålet fra før: Hvorfor skal der så ikke gælde de samme rettigheder og pligter for almindelige danskere, der er på kontanthjælp, og som med en lavere kontanthjælp – ud fra regeringens holdning til, at det jo i virkeligheden er en motivationsydelse – faktisk ville kunne få bedre fodfæste på arbejdet, end de i dag kan med deres »høje« kontanthjælp?

Jeg synes ikke, at der er sammenhæng i den argumentation, Venstre og regeringen bruger for sit forslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, og det skal jeg gøre kort: Der er en lille forskel på at sende et signal af sted til dem, der bor her i landet, og til dem, der bor langt væk.

For hvis vi opererer med specielle satser, så er det dem, der bor her i landet, vidende om det. De bor her nu engang, og de begynder ikke at rejse væk fra Danmark. Men det signal, jeg talte om indledningsvis, var tiltænkt de folk, der nu skal finde ud af, hvordan vort land er skruet sammen, om de skal tage hertil osv., for så kunne der være en vis idé i at sende et signal af sted til dem.

På den måde er der en forskel på dem, der bor her i landet, og dem, der kommer udefra.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerrækken, og det er fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Socialdemokratiet går ind for, at alle borgere i Danmark skal bidrage positivt til fællesskabet. Vi går ind for rettigheder og pligter for alle uanset herkomst. Vi går ind for arbejde til alle, og at det skal kunne betale sig at arbejde frem for at være på offentlig forsørgelse.

Men vi ønsker ikke en særlovgivning til skade for integrationen eller en særlovgivning, der øger classeskellet i samfundet. Det er socialpoli-

tisk velkendt, at økonomisk fattigdom altid bliver fulgt af lav eller ingen uddannelse, personlig isolation, gruppevis marginalisering, dårlig sundhedstilstand osv., endda så markant, at det går i arv mellem generationer. Der er vigtigt for os at forebygge ny negativ arv. Derfor vil vi heller ikke nu i bestræbelserne på at bremse op for indvandringen selv være med til at lave grobund for en ny negativ social arv, der vil ramme familier, der ofte i forvejen er ramt af krigsoplevelser, brud med eget fædreland og mange personlige tab.

Kl. 18.15

Vi ønsker derimod, at der investeres i flygtninges og indvandreres kvalifikationer, så de bliver attraktive som arbejdskraft. Vi ønsker en lovgivning, der konstruktivt hjælper og forpligter de personer, der lovligt tager ophold her i riget. Derfor går vi ind for visse stramninger, og det er også fremgået af de tidligere sager i dag, hvor vi har givet tilsagn til nogle stramninger. Men de stramninger, der er i L 126, tror vi ikke på, og vi finder dem ikke acceptable. For vi har jo prøvet en introduktionsydelse før, hvilket blev nævnt i debatten for lidt siden, og den duede ikke i praksis. Den kom til at koste penge på de forkerte steder. Så hvorfor gentage den fiasko?

Vi tror, at den nye lave ydelse, kaldet starthjælp, vil virke modsat det, regeringen ønsker at opnå. Den vil fremme isolation og ikke give integration. Alle høringsparter bortset fra nogle få stykker er enige med mit parti i denne vurdering. Så jeg håber, at regeringspartierne får læst på høringsvarene, også selv om vi først har fået dem her til morgen.

Det nye begreb starthjælp sammenlignes af regeringen med de unges SU, og det var vi også inde på for lidt siden. Men man glemmer, at SU kan suppleres med ret høje indtægter på anden måde, så man når op på de små 12.000 kr. om måneden, og det gør man ikke med muligheden for starthjælp, heller ikke selv om man kan få 28 kr. i timen for andet arbejde. For hvis man ganger det med en almindelig månedsnorm på 160 timer, så giver det ikke nær så meget.

KL frygter stor ekstra arbejdsbyrde i kommunerne og mange ekstra udgifter til boligstøtte, friplads til børn og andre personlige tillæg, hvis den nye starthjælp gennemføres. Men det gør åbenbart ikke indtryk på regeringen. Bare den sparer penge på den statslige udgift.

Starthjælpen er så lav, at den ordning, der er med indbetaling til ATP, nu bortfalder. Så det vil

sige, at det ikke kun er de første år, at udlændinge, der får varigt ophold i Danmark, bliver omfattet af en ny form for fattigdom. Det er også noget, der vil forfølge dem langt ind i alderdommen.

Så er der ændringerne omkring begrebet varig forsørgelse, hvor tidsforløbet ændres fra 1 til ½ år. Denne fremrykning er ønsket for at kunne sende flere ud af landet. Også her er vi Socialdemokrater på linje med høringsvarene. Ordningen vil ikke mindst ramme de traumatiserede, de syge og de handicappede blandt flygtningene. Ingen af dem har en jordisk chance for at blive selvforsørgende på så kort tid. Vil regeringen virkelig udsende dem med så kort varsel? De er kommet legalt til Danmark, nogle af dem endda med FN's bistand som kvoteflygtninge. Ønsker regeringen at modarbejde FN i fordelingen af disse ekstra svage flygtninge?

Spørgsmålene er mange, men vi går ind i udvalgsarbejdet med de her spørgsmål og vil godt samarbejde om at få nogle af dem belyst. Men som det allerede er sagt, kan vi ikke støtte de elementer om besparelser, der ligger i L 126, heller ikke selv om vi støtter intentionerne i det.

Målene er vi enige i, men metoderne tror vi ikke på.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er et spørgsmål til fru Karen Klint, da det er muligt, at jeg ikke har hørt ordentligt efter. Men jeg synes, at fru Karen Klint sagde som sin forudsætning eller indledning, at der skal gælde lige regler for alle borgere i Danmark. Men er hele essensen i det her lovforslag ikke, at selvfølgelig er flygtninge og indvandrere ikke borgere i Danmark, før de har fået dansk statsborgerskab? Kan man uden videre se væk fra, at det er den afgørende forskel, der betinger dette forslag? Har jeg ikke hørt ordentligt efter, eller har fru Karen Klint ikke sondret mellem borgere i Danmark og flygtninge og indvandrere?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvad nu, hvis hele denne her værktøjskasse, som Socialdemokratiet går ind for, ikke fungerer? Alle de her forslag til integration af udlændinge her i landet – stort set uden nogen pligter – som vi drøftede tidligere på dagen, hvad nu, hvis de er stillet til rådighed, hele projektindustrien kører, alle dem, der skriver rapporter, er

med, og alt det der fungerer, men der ikke er nogen, der benytter sig af det? Hvilket helt afgørende værktøj har Socialdemokratiet så for at få folk ind og bruge de her ordninger? Det svar mangler.

Vi er kommet med et bud her i dag. Det er fru Karen Klint ikke helt tilfreds med. Men så kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvilket alternativt værktøj har Socialdemokratiet?

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg lyttede med interesse til fru Karen Klints indlæg og synes, at der på en række områder var åbninger i det i forhold til det, regeringen har foreslået. Jeg er dog lidt i tvivl om, hvor oprigtigt disse åbninger var ment. Derfor vil jeg gerne spørge helt konkret: Er Socialdemokratiet enig i, at det høje kontanthjælpsniveau i Danmark internationalt sammenlignet kan føre til, at nogle søger hertil af den grund? Og hvis det er tilfældet, hvad er det så konkret, Socialdemokratiet vil gøre ved det?

Og på samme måde: Er Socialdemokratiet enig i, at forholdet mellem kontanthjælp og arbejdsindkomst for nogle grupper gør det mere attraktivt at forblive på kontanthjælp? Hvis Socialdemokratiet er enig i det, hvad vil Socialdemokratiet så gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Til hr. Søren Krarup: Jeg tror, at jeg blev hørt anderledes, end det jeg sagde, for jeg sagde noget om, at alle borgere i Danmark skal bidrage positivt, og at alle har rettigheder og pligter. Så jeg understregede faktisk også, at man har pligter uanset herkomst. Så vi er enige i, at alle skal bidrage, og at ingen skal sidde på en loppetjans og nyde nogle forskellige ting.

Jeg kan være meget uenig med hr. Søren Krarup i, hvor stor en betydning det har at have dansk statsborgerskab, for vi har faktisk stadig væk nogle gæstearbejdere, der kom hertil i 1960'erne og 1970'erne. De har valgt aldrig at blive danske statsborgere, men de er da nogle gode danske skatteydere. Så det handler jo ikke om statsborgerskabet isoleret. Det handler om, hvordan man indgår i det danske fællesskab.

Hr. Flemming Oppfeldt siger, at alt kører, og at det bare går derudad. Men hvad er vores bud på, hvordan vi får det stoppet? For vi er jo enige i, at vi skal have folk i arbejde, også at vi skal

have udlændinge i arbejde. Der tror vi mere på kontraktmodellen, altså at man går ind og laver en plan: Hvad er det, du netop lige mangler, kære nye dansker, for at du kan komme videre i dit liv, og for at du kan blive en borger, der deltagende på arbejdsmarkedet på lige fod med andre?

Til hr. Lars Barfoed, der taler om den høje kontanthjælp: Jamen der tror vi også på, at hvis arbejdspladserne er til stede, er der faktisk folk, der vælger at gå på arbejde frem for at have et passivt liv. Jeg tror faktisk, at folk godt vil have et aktivt liv, hvis arbejdspladserne reelt er til stede. Det kan vi se i den rapport, som lige er kommet fra Vestegnen, hvor både virksomhedsejere og andre siger, at det med at give tilskud til arbejde faktisk ikke er lykken. Det, det handler om, er, at vi vænner os fra at se på de fremmedes liv som problematiske, men at vi ser på deres ressourcer.

Gør vi det, er motivationen til stede, og så vil arbejdspladserne også godt betale for deres arbejdskraft. Jeg har rapporten dernede, så hr. Lars Barfoed kan meget vel få lov til at se de konklusioner, der er i rapporten.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil nødig være pedantisk, men jeg ved ikke, om fru Karen Klint opfattede, hvad jeg spurgte om. Jeg synes altså, at når man taler om borgere i Danmark, taler man ikke om folk, der er kommet i år eller forrige år. Så taler man om dem, der har borgerskab i Danmark, dvs. har statsborgerskab. Er der ikke lagt op til en afgørende misforståelse, når man uden videre siger borgere om alle, også de sidst ankomne?

Det er så et spørgsmål om statsborgerskab: Borger er man, når man har indfødsret eller statsborgerskab. Derfor synes jeg, at man ender i en grundlæggende forvirring, hvis ikke man holder begreberne ude fra hinanden.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg har det nok lidt som hr. Søren Krarup, for jeg synes egentlig også, at jeg fik svar på et andet spørgsmål end det, jeg stillede. Fru Karen Klint siger – det er jeg enig med fru Karen Klint i – at der helt sikkert er nogle, der vil gå på arbejde, hvis der er et arbejde, uanset om det kan betale sig økonomisk, simpelt hen fordi man gerne vil have et arbejde.

Men det spurgte jeg sådan set ikke om, men jeg er enig i synspunktet. Jeg spurgte, om fru Karen Klint var enig i, at forholdet mellem kontant-hjælp og arbejdsindkomst for nogle gør det mere attraktivt at blive på kontanthjælp? Og hvis det er tilfældet, vil man så gøre noget ved det?

For jeg formoder, at fru Karen Klint vil være enig med mig i, at selv om der er nogle, der har det som beskrevet, at de gerne vil have et arbejde, næsten uanset om det kan betale sig eller ej, så er der også nogle, der ikke vil have et arbejde, hvis det er således, at det bedre kan betale sig at forblive på kontanthjælp.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil spørge fru Karen Klint: Hvis den kontrakt, der ligger til den handlingsplan, som Socialdemokratiet omtaler i sit beslutningsforslag – det er den jeg går ud fra ordføreren henviser til – ikke bliver overholdt af i det her tilfælde borgeren, vil det så have nogen særlig konsekvens? Vil der blive stillet en anden ydelse til rådighed? Vil ydelsen blive lukket? Det er det ene spørgsmål.

Så til det andet spørgsmål, der er mere politisk overordnet: Hvis vi i det kommende arbejde kan sandsynliggøre, at vi kan skaffe de her jobåbninger, som vores forslag sigter på, har Socialdemokratiet så en lidt anden attitude til det her forslag under den forudsætning? Hvis vi kan skaffe jobåbninger, og hvis vi kan sandsynliggøre, at vi kan få indvanderne i virksomhedsbeskæftigelse, vil det ændre på Socialdemokratiets umiddelbare indstilling til det her forslag?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at følge den meget teoretiske diskussion om ord: Hvornår er man borger, hvornår er man menneske, og hvornår er man det ene og det andet? Når jeg bruger ordet borger, kunne jeg lige så vel have sagt menneske, og jeg mener, at alle vi, der er her, er mennesker, uanset hvor vi kommer fra og hvor mange år vi har været her. Så når jeg taler om borger, er det ikke noget specielt højtideligt for mig, da er det personen. Så der er mange ord for det samme. Jeg lægger ikke noget specifikt i det og slet ikke noget, som betyder, at man skal være statsborger for at være borger.

Til hr. Lars Barfoed til jeg sige: Vi ønsker heller ikke, at folk skal være varigt på kontant-

hjælp. Vi går faktisk ind for, at man har pligt til at forsørge sig selv, og derfor mener vi også, at kommunerne gerne må være meget pågående over for folk, der hænger for længe på kontanthjælp, hvis de ikke har andre problemer end det at være arbejdsledig. Det er der, vi har nogle koordinationsudvalg, som måske skal have nogle flere midler til at gå ind i det konstruktive samarbejde.

Nu kan vi se, hvordan koordinationsudvalgene sammen med de faglige organisationer faktisk får lavet nogle gode kontrakter om at indsluse folk i fleks- og skånejob. Jeg tror, at vi også kunne bruge mange af de modeller til at få indsluset folk fra etniske minoriteter, folk, som kommer som nydanskere. Vi kan få lavet, ikke nødvendigvis en kvoteordning, som vi skal blande os i herinde, men netop noget, der lokalt er aftalebaseret ud fra de lokale arbejdspladser. Vi har nogle værktøjer, og dem kan vi godt kopiere over på flere mennesker, end vi gør i dag.

Hr. Flemming Oppfeldt spørger: Hvad er konsekvenserne, hvis man ikke holder sin kontrakt? Når vi taler om kontrakt, taler vi faktisk om en kontrakt også f.eks. om familiesammenføring, og der vil vi da være parat til så måske at sige nej til den familiesammenføring, hvis et menneske, der søger om familiesammenføring her til Danmark, ikke vil indgå en sådan kontrakt om, at man hurtigst muligt skal arbejde på at kunne så meget sprog som muligt og på at få sine kvalifikationer gjort klart til, at man kan være en del af arbejdsmarkedet.

Så vi er faktisk parat til at drøfte nogle af konsekvenserne, men vi tror ikke på, at vi skal tryne folk på forhånd med en lav ydelse. Men vi vil gerne være med til at diskutere, hvilke konsekvenser det skal have, hvis ikke man holder sin handlingsplan.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Lars Barfoed for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan mærke, at jeg har en dårlig dag i dag med hensyn til at formulere mig, for jeg må formulere mit spørgsmål ualmindelig dårligt, siden jeg nu for anden gang overhovedet ikke får besvaret det, jeg spurgte om.

Nu vil jeg prøve en gang til: Er fru Karen Klint enig i, at det er således, at der er nogle, for hvem det ikke kan betale sig økonomisk – jeg venter lige, til fru Karen Klint hører spørgsmå-

let, for jeg skal være helt sikker på, at det bliver rigtigt forstået denne gang – at tage et arbejde, fordi kontanthjælpen er så høj, at det bedre kan betale sig at blive på kontanthjælp? Og vil fru Karen Klint i givet fald bidrage til at ændre på det forhold ved at regulere kontanthjælpen ned?

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg skal lige rette en lille fortalelse. Jeg kom vist til i svaret til hr. Flemming Oppfeldt at bruge det gældende ord lige nu, som er handleplan, men vi har jo egentlig vedtaget lidt i dag, at det fremover hedder kontrakter. Det er også det, vi står for, så det er ikke for at komme tilbage til den gamle debat, men blot for at klargøre, at det er kontrakter.

Til hr. Lars Barfoed: Vi er ikke blinde for, at kontanthjælp er en værdig ydelse i Danmark for mennesker, som bor her i landet. Vi har også skrevet i vores valgoplæg, at vi skal se på, om der er nogle muligheder dér, som der i sammenhæng med de andre sociale ydelser skal kigges på. Så vi vil gerne kigge på, om de bliver administreret rigtigt, og om der er nogle, der måske kan komme til at misbruge dem.

For vi er enige i, at lov om arbejdsmarkedsforhold og andre forhold skal være sådan, at folk opfylder deres egen forpligtelse til selvforsørgelse. Man skal ikke have passiv forsørgelse. Det er også derfor, at der er et samspil med de mennesker, som skal sagsbehandle, og som må være med til at bevilge kontanthjælp. Det er altså det samspil, vi skal ind og se på: Er der nogle, der smutter igennem, som ikke skal smutte igennem? For det mener vi heller ikke de skal.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Det siger sig selv, at vi i Dansk Folkeparti er meget positive over for dette lovforslag. Af regeringsudspillet følger jo, som beskæftigelsesministeren også fastslår i sine bemærkninger, en ny udlændingepolitik. Ingen har ønsket en sådan ændring stærkere end vi, men vi frygter, at regeringens ændringsforslag er for svage og for valne.

I den forbindelse har jeg lyst til at sige noget temmelig uforbeholdent: Forholdet er nemlig, at regeringen er kommet til magten på grund af

befolkningens protest imod den hidtidige indvandrerpolitik. Det ved beskæftigelsesministeren, det ved statsministeren, det ved forhåbentlig også integrationsministeren.

Befolkningen har gennem 20 år set, hvordan landet er blevet ændret, og at danskerne i snart sagt alle sammenhænge er presset ud af deres selvfølgeligelige forhold til deres eget land. Folketingsvalget den 20. november 2001 var et udtryk for befolkningens protest.

Derfor er, vil jeg sige, regeringens magtbasis dens vilje til at lytte til befolkningen, og derfor er ingen sag alvorligere end den, at regeringen ikke fastholder protesten imod indvandrerpolitikken, men af den politiske korrekthed både her og i udlandet lader sig presse til svage, kosmetiske løsninger, der ingenting løser, fordi de mest består af ord og af en ændret facade. Det er en sådan svaghed, vi frygter, og det er her, vi ser faren, og det er derfor på dette punkt, at vi vil se resultater og ikke kun håndbevægelser.

I det lovforslag, som foreligger, er der indlysende forbedringer. Jeg tvivler ikke om beskæftigelsesministerens gode vilje. Det er godt, at hjemsendelsesbestemmelserne strammes fra 3 til 7 år, så smarte typer ikke længere kan sikre sig varigt ophold i Danmark ved at trække en sag ud via alskens juridisk spilfægteri.

Det er godt, at en udlænding ikke længere kan få kontanthjælp på forsørgerbasissats, fordi han har børn i udlandet.

Det er i det hele taget godt, at der i dette forslag lægges op til, at danske myndigheder vil gøre deres til, at danske regler, der naturligvis, og det vil jeg understrege over for fru Karen Klint, har danske borgere som målgruppe, ikke kan misbruges og udnyttes af vindskibelige fremmede.

Men vi spørger: Er det nok? Er det effektivt? Får det konsekvenser? Og det er her, vi frygter for svaret.

Jeg må tilstå, at jeg ikke kan overskue virkningerne af dette lovforslag. Jeg konstaterer, at der er gode elementer i det, og at det for så vidt er udtryk for regeringens gode vilje. Viljen ser Vorherre på, men vi i Dansk Folkeparti vil også godt se resultater.

Derfor siger vi ja med det forbehold, at hvis dette ikke virker og altså afsætter resultater, vil vi have mulighed for at gå ind i sagen på ny og få strammet yderligere. I en vis forstand er vi i dette forhold nødt til at købe katten i sækken. Men i løbet af et halvt eller et helt år vil vi have kigget sækken igennem, og hvis virkelig katten

stadig er i sækken, ja, så vil vi have sækken endevendt.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er jo nærliggende at spørge hr. Søren Krarup: Hvor lav skal ydelsen egentlig være, for at den tilfredsstillende Dansk Folkeparti? Skal den være tæt på minus eller bare tæt på nul, eller hvor lav skal den faktisk være, for at man er tilfreds i Dansk Folkeparti?

Så får vi igen debatten om forskellen på borgere og mennesker. Så vidt jeg husker, taler vi i vores grundlov også om borgere og mennesker, men vi taler i hvert fald i nutid om menneskerettigheder og om konventioner om menneskerettigheder, og det er vel også det, det her handler om. Vi snakker om ligestilling blandt borgere.

Så det er vel ikke kun ordene, vi skal forholde os til, men det er vel, hvordan vi behandler hinanden som mennesker og som medmennesker. Så jeg vil gerne have en meget klar tilkendegivelse: Hvor stor skal den forskelsbehandling være, for at man er tilfreds i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg havde bare sådan et behov for en udredning, for nu ligger der et integrationsforslag, som skal få fremmede i arbejde, og nu siger hr. Søren Krarup, at han vil vurdere forslaget efter 1 års effekt. Tidligere har hr. Søren Krarup sagt, at han grundlæggende ikke mener, at fremmede skal integreres i det danske samfund; de skal ikke ind på arbejdsmarkedet.

Så hvad er det for nogle parametre, hr. Søren Krarup vil vurdere det her forslag efter om 1 år? Hvad er det for nogle mål, som hr. Søren Krarup vil kigge på, og som han vil betragte om et års tid, der vil være grundlaget for, om Dansk Folkeparti vil støtte forslaget eller fremsætte noget andet, eller hvad det er, der nu skal ske.

Jeg ved godt, at det er sådan nogle meget eksistentielle diskussioner, der foregår heroppefra, men jeg kan ikke undlade at opføre mig som politiker en gang imellem og spørge lidt mere konkret.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Det var faktisk det samme som SF's ordfører jeg hæftede mig ved, nemlig at Dansk Folkeparti vil vurdere, om det her forslag virkede.

Hensigten med forslaget er at få flygtninge i beskæftigelse. Så når Dansk Folkeparti taler om, hvorvidt det her vil virke, er det så, om det *ikke* bringer flygtninge i beskæftigelse, eller er det, om de kommer i beskæftigelse, altså bliver integreret, som vi betragter ordet integreret i den politiske jargon, nemlig at man er på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg opgav i forrige omgang at forfølge spørgsmålet til fru Karen Klint, for jeg syntes ikke, at det så ud til at føre til noget. Men når hun nu selv tager det op, vil jeg sige, at jeg synes, det er så indlysende, at der er forskel på at være borger og nyankommen til et land.

En borger er den, der har borgerrettigheder, fordi han er hjemmehørende i landet og altså derfor har borgerrettigheder, mens en fremmed naturligvis ikke har det. Der kommer jeg ind på noget af det, som jeg synes har været helt afgørende i dette spørgsmål. Det er totalt urimeligt, at fremmede skal kunne komme rejsende til Danmark og så blive ligestillet med danske borgere. Det er helt afgørende, at der selvfølgelig er forskel på danske borgere og deres stilling i deres eget land og på fremmede, der kommer dertil. Det har været noget af det virkelig katastrofale ved den udlændingelov, der blev vedtaget i 1983. Det er det, der skal ændres, og det lægger dette forslag faktisk op til.

Jeg synes derfor, at der er så mange gode ting, bl.a. nævnte jeg dette med, at man efter 3 år ikke har ret til at blive her, men at der er 7 år, man skal gennem først.

Derfor synes jeg, at netop understregningen af forskellen på borgere og fremmede er det gode ved forslaget, og det er også noget af det, som jeg siger er hensigten, sådan som jeg ser forslaget. Vi må netop forhindre, at Danmark for landsbyen i Tyrkiet – nu kan jeg ikke lige huske navnet på den – er dette slaraffenland, som vistnok hr. Oppfeldt nævnte, hvor der ligger guld på gaden. For man kommer rejsende ind, og så har man samme rettigheder som de danskere, der altså er borgere i dette land.

Kl. 18.40

Det kan denne lov, så vidt jeg kan se, bidrage til at ændre, og dermed har den ikke en integrationseffekt, men den har altså en effekt i retning af at bringe ordentlige forhold til veje i forholdet imellem danskere og fremmede.

Dermed har jeg for så vidt også svaret hr. Brix Møller, nemlig at deri ligger hensigten med dette forslag, og det er baggrunden for, at vi er indstillet på at sige ja til det.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Ja, selv synes jeg ikke, der blev svaret på, hvad det var for parametre, Dansk Folkeparti vil vurdere forslaget virkninger på. Derudover hæftede jeg mig ved Dansk Folkepartis opdeling i danskere og nytillkomne. Den er for så vidt også o.k. Men jeg vil så gerne spørge, hvordan Dansk Folkeparti så kan støtte, at også danske statsborgere er omfattet, når de har været ude i en årække.

Jeg har hæftet mig ved, at Dansk Folkepartis ordfører tidligere sagde, at det ikke var ulovligt at diskriminere. Derfor undrer det mig meget, at Dansk Folkeparti kan støtte, at danske statsborgere skal være omfattet af det her.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Hr. Søren Krarup understregede én gang mere, at der skal være forskel på folk, som bor i Danmark eller har været i Danmark hele tiden, og mennesker, som kommer hertil på et senere tidspunkt.

Den forskel fremgår faktisk også af den eksisterende lovgivning i dag. Der er nogle særlige forpligtelser, når man kommer hertil som nydansker eller som flygtning eller som familiesammenført, eller hvad man skal kalde det. Der er meget forskel i dag. Vi har faktisk en af verdens strammeste udlændinge- og integrationslove, der giver nogle særlige forpligtelser og nogle begrænsede rettigheder. Man har jo heller ikke de samme rettigheder, når man skal stemme til folketings- og kommunalvalg. Det er også nogle ting, der gør en forskel, så der er forskel i dansk lovgivning i dag på gammeldanskere og nydanskere. Så hvad er det mere, der skal til?

Hvorfor tror Dansk Folkeparti på, at en lavere ydelse i den grad fremmer arbejdslysten, når man samtidig siger, at folk, der er her som flygtninge, folk, der ikke har været her i 7 år, faktisk egentlig ikke skal i arbejde? Hvis den logik skulle følges, så skulle Dansk Folkeparti jo faktisk stemme imod den her lovgivning, hvor målet er at øge antallet af folk på arbejdspladserne.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg da heller ikke synes, at hr. Søren Krarup benyttede lejligheden til at svare. Hvad er det for et mål, hr. Søren Krarup har for det her integrationsoplæg, som jo vil have fremmede i arbejde? Vil man måle det på, at der kommer så få i arbejde som muligt efter 1 år, og derefter synes, at lovforslaget er godt nok, eller vil man måle det på, at der kommer mange i arbejde? Hvad er succeskriteriet for denne her lovgivning for hr. Søren Krarup? Det synes jeg er et relativt simpelt spørgsmål, som vi ikke behøver at gå ind i essentielle diskussioner omkring.

Så har hr. Søren Krarup jo i øvrigt også et problem med integrationsministeren og regeringen, som har sagt, at den vil overholde forskellige internationale konventioner, for ifølge artikel 23 i flygtningekonventionen må man ikke give lavere ydelser til folk, der har fået asyl, end til landets egne borgere. Det står klart og tydeligt, og det har regeringen jo lovet, at den vil overholde. Så det er jo et problem, hr. Søren Krarup har i forhold til den regering, som han støtter.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Lovens hensigt, sådan som jeg ser den og sådan som jeg støtter den, er, at den altså netop vil bidrage til en ændret udlændingepolitik, sådan som det også ligger i beskæftigelsesministerens bemærkninger, nemlig at det er den danske udlændingepolitik, der skal ændres, og det vil sige, at man netop skal understrege, at der er forskel på danske borgere og på fremmede, der kommer rejsende ind.

Det skal ikke være sådan, at man i Tyrkiet og andre steder i Orienten og Afrika tror, at man kan komme til Danmark, og så ligger guldet på gaden, og man kan bare tage det op. Der skal være forskel på danske statsborgere og dem, der kommer rejsende hertil. Det fører selvfølgelig også til, at der så ikke kommer så mange, og det er det, der er meningen.

Så vil jeg lige sige med hensyn til at diskriminere, at jeg ikke rigtig tror, min brug af det ord gik op for fru Karen Klint. Ordet diskriminere betyder simpelt hen, at man kan se forskel og konstatere, at der er forskelle.

Kl. 18.45

Vi har lighed for loven, og dér må der ikke diskrimineres. Men selvfølgelig skal der da være forskel på danske borgere og fremmede, der

kommer rejsende hertil. Det er da en grov mis-handling af danske borgere ikke at fastholde den forskel, men at sidestille dem med vildt fremmede, at sidestille danske borgere, der har betalt skat hele deres liv, med vildt fremmede fra landsbyen i Tyrkiet!

Så var der spørgsmålet fra fru Karen Klint, der sagde, at der er særlige forpligtelser i dag. Ja, jeg vil sige, at de forpligtelser f.eks. ikke op-hæver, at danskere f.eks. diskrimineres i forhold til bolig. Ifølge integrationsloven har udlændinge, såkaldte flygtninge, ret til at få en bolig efter 3 måneder, mens mange, mange danskere er boligløse.

Så jeg vil nok sige, at den diskrimination i hvert tilfælde er til udlændingenes fordel, og jeg ønsker, at loven skal laves om. Jeg ønsker, at der skal være respekt for, at det er danske borgere, der har særlige rettigheder i Danmark. Det er det, der er målet med loven. Nu når jeg ikke at svare hr. Qureshi rigtigt, men det er det, der er målet med loven.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg havde ellers glædet mig så meget til at høre det sidste svar til hr. Kamal Qureshi og hr. Brix Møller omkring, hvad det er for nogle succespa-rametre, Dansk Folkeparti vil måle denne her lov på om et års tid eller et halvt års tid, hvis den skulle være trådt i kraft dér.

Så jeg vil bare stille spørgsmålet en gang til, og så er jeg den eneste spørger, så nu burde der være tid nok til svaret.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ja, der er 1 minut, hvis ikke der er andre, der melder sig.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, jeg har svaret. For nu at bruge det fine ord succesparameter – det hed, da jeg var ung, målestok for succes – så vil jeg sige, at det natur-ligvis er, at der kommer færre fremmede hertil. Det er, at den tilstrømning til Danmark, der har fundet sted i de sidste 20 år, og som jeg kalder en national katastrofe, hører op eller begrænses meget kraftigt. Sådan læser jeg lovens indhold.

Der er ting i den, som jeg måske nok kan være betænkelig ved: startydelse osv. Men det afgørende – det afgørende – er, at det er en lov, der vil ændre på tilstrømningen til Danmark.

Det er min succesmålestok, og det er det, vi vil bedømme efter et eller et halvt år.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Begrundelsen for, at spørgsmålet oprindelig blev stillet, var jo, at det er en integrationslov. Det er en lov, der har til sigte, at flere skal komme i arbejde, og derfor gik spørgsmålet på, om hr. Søren Krarups målestok for succes gik på, om der var kommet flere i arbejde eller færre i arbejde ved, at man nedsætter ydelsen til flygtninge og folk, der har opholdstilladelse i Danmark eller eventuelt dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan svare meget kort. Fru Sophie Hæstorp Andersen spørger, om succeskriteriet er, at der er flere eller færre i arbejde. Jeg siger, at succeskriteriet er, at der er kommet færre til landet. Det er sådan, jeg ser det, og så er det da klart, at de, der er kommet, og de, der altså skal blive her, selvfølgelig skal integreres. Der synes jeg, det er i orden, at man finder på forskellige måder, hvorpå denne integration kan lykkes.

Men jeg ser i hvert tilfælde lovens egentlige formål som netop at begrænse tilstrømningen i overensstemmelse med regeringens tale om en ændret udlændingepolitik.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Christian Brix Møller for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg ved ikke, om vi kommer så meget videre. Men jeg kan nu ikke dy mig for at stille spørgs-målet: Hvis der så ikke er kommet færre udlæn-dinge til Danmark efter et års tid, hvad vil Dansk Folkeparti så? Skal ydelsen så op på det gamle niveau? Eller hvad skal der så ske? Hvad indebærer Dansk Folkepartis stillingtagen så i det tilfælde? Hvordan vil man revidere den her lovgivning, hvis den ikke begrænser tilstrøm-ningen til Danmark?

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er altid det med tænkte situationer, at man der kan være vanskeligt stillet. Det, vi altså si-ger, er, at hvis det ikke har hjulpet i løbet af en

bestemt angivet tid, så må vi kigge på det og gøre noget andet.

Hvad man præcis skal gøre, vil jeg ikke gøre mig klog på, men jeg vil i hvert tilfælde sige, at succeskriteriet er og bliver, at der kommer færre udlændinge til Danmark, og at Danmark ikke i samme grad som nu i ulandet fremstilles som et paradis, så de ikke, som fra den landsby i Tyrkiet – hvad er det nu, den hedder? – kommer rejssende i hele familier, fordi der ligger guld på gaden. Det er succeskriteriet, og hvis det ikke hjælper, så må vi gøre noget nyt ved det. Og hvad det præcis er, er jeg ikke i stand til at sige her.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

En af de vigtigste og største udfordringer i vort samfund nu og i de kommende år er at skabe en god integration af udlændinge her i landet. Og for at gøre det er det nødvendigt at bruge en række forskellige virkemidler. Bl.a. er det jo sådan, at skal vi have en god integration, så hænger det et eller andet sted sammen med tilstrømningen af udlændinge til Danmark. Hvis tilstrømningen bliver for stor, så bliver det altså vanskeligere både økonomisk og kulturelt at gennemføre en fornuftig integration.

Så er det også vigtigt, at de, som så kommer til landet og som på lovlig vis er her, til gengæld bliver behandlet positivt og konstruktivt, og at vi yder en virkelig effektiv indsats for at skabe en fornuftig integration på arbejdsmarkedet og i øvrigt også i andre sammenhænge. Men det er vel integrationen på arbejdsmarkedet, der lidt er omdrejningspunktet for det hele.

Det forslag, som vi nu behandler, er jo altså blot ét blandt flere initiativer i regeringens samlede udlændingepolitik, der skal bidrage til en bedre integration af udlændinge her i landet. Forslaget sigter særlig på at forbedre incitamentsstrukturen på området, dels ved at gøre det mindre attraktivt at komme til Danmark for kun at leve af kontanthjælp, og dels ved at man øger fordelene ved hurtigt at få et job. Det sker ved at introducere en ny starthjælp, altså en lavere sats end kontanthjælpen. Starthjælpen træder altså i stedet for kontanthjælpen for de personer, som har opholdt sig under 7 år i Danmark gennem de seneste 8 år. Herefter har man så mulighed for at få kontanthjælp, og så suppleres det i øvrigt med en stramning af hjemsendelsesbestemmelserne.

Men det er vigtigt at være opmærksom på og erindre sig, at meningen med det hele jo ikke er, at udlændinge skal opholde sig 7 år i Danmark på starthjælp. Tværtimod: Meningen er, at udlændinge, i øvrigt ligesom danskere, som er ledige, hurtigst muligt skal i arbejde. Derfor skal dette lovforslag ses i sammenhæng med de øvrige initiativer fra regeringens side om udlændingepolitik og integration.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skulle lige have noget vand, for jeg kom til at spise nogle af de der tyrkiske peber, der lå nede ved Socialdemokratiet, så nu ved jeg ikke, om jeg bliver mindre integreret af det.

Jeg vil sige, at jeg jo grundlæggende synes, at det her forslag har det afgørende problem, at det vil skabe et nyt proletariat. Det vil skabe en gruppe mennesker, som vil blive bedre integreret, men de vil altså klart blive bedre integreret med dem, der sidder på bænken rundt om hjørnet, for man vil bare skabe endnu flere mennesker, som ikke har noget at leve af.

Kl. 18.55

Der var faktisk nogle gode artikler i Jyllands-Posten, som jo ikke er vores partiblade, hvor de havde fulgt nogle flygtningefamilier i 2 måneder og undersøgt, hvorvidt de kunne komme i arbejde, og hvis ikke de kunne komme i arbejde, hvad det her ville betyde for dem. En af overskrifterne sidder simpelt hen indprentet i mit hoved. Det er en mor, der spørger, hvad hun skal spare på. Skal hun spare på sine børns mulighed for at deltage i fastelavn, eller skal hun købe billigere mad? Og det tror jeg bliver konsekvensen af det her. Det er ikke, at folk kommer i arbejde, men at vi får et nyt proletariat.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man får folk i arbejde ved at give dem mindre at leve af, når man i forvejen har en så stor gruppe i det danske samfund, som taler sproget, som har været her i mere end 10 år, og som ikke kan komme i arbejde, fordi der er en så massiv diskrimination på det danske arbejdsmarked, og som regeringen gang efter gang efter gang siger, at de ikke vil røre ved, fordi det er jo helligt. Det er, som om hele muligheden for at lave indgreb på det danske arbejdsmarked på et eller andet plan er noget, der er meget, meget farligt, og noget, man overhovedet ikke kan gøre noget ved, medmindre EU kommer og siger, at man skal gøre det; så kan man gennemføre det.

Et andet problem med det her forslag er, at det er enormt kønsskævt. Der er ikke nogen tvivl om, at det her forslag vil ramme kvinderne betydelig mere, end det vil ramme mændene. Når et par rejser ud af Danmark, fordi manden bliver udstationeret, vil det typisk være sådan, at når de vender hjem, er det kvinden, der skal finde et arbejde igen. Kvinderne vil være afhængige af deres mænds indtægter, og derved vender vi tilbage til fortiden, hvor vi får kvinder, som er økonomisk afhængige af deres mænd, og det er et tilbageskridt for ligestillingen mellem kønnene i det danske samfund. Det synes jeg er et kæmpestort problem.

Jeg ser i det her forslag heller ingen elementer af sanktionsmuligheder over for arbejdsmarkedets parter, over for kommuner eller andet. Jeg tror et eller andet sted, at jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at det her forslag lægger op til en begrænsning for de mennesker, der kommer til det danske samfund. Det her forslag lægger ikke op til, at folk skal i arbejde, det lægger slet ikke op til, at vi skal have flere mennesker i arbejde, og det tror jeg regeringens eget parlamentariske grundlag har udtrykt meget klarere, end jeg har mulighed for at gøre det herfra.

Christian Brix Møller (RV):

Når vi virkelig strammer os an, kan vi faktisk fra radikal side se et par positive ting ved det her lovforslag, nemlig for det første, at det ikke nåede med i regeringens 100-dages-program, og for det andet, at regeringen synes at have vilje til nytænkning og kreativitet for at styrke incitamentet til at arbejde.

Resten må vi vende os inderligt imod og kraftigt advare regeringen, selv om den nok desværre er determineret på at gentage den fejl, som også vi var med til at begå for et par år siden. Men det må regeringen nu om, hvis den absolut vil løbe linen ud. Her vil jeg nøjes med at pege på en række argumenter imod de nye, lave ydelser.

For det første: Hvis den lavere starthjælp og introduktionsydelse er så stor en velsignelse med hensyn til at skaffe flere i arbejde, hvad jeg dog tvivler på, ja, så burde den vel gælde for alle, både nye og gamle danskere.

For det andet: Niveaueet for de foreslåede ydelser er under eksistensminimum, og det er faktisk helt utroligt, når selveste finansministeren udtalte til Ritzau søndag den 17. marts:

»Jeg mener ikke, der er så meget at rutte med, når du er på dagpenge eller bistandshjælp, det indgår overhovedet ikke at reducere i niveauer.«

Så det kan altså dokumenteres sort på hvidt, at selv om han i den pågældende artikel er omtalt som superliberalist, så er selveste finansministeren modstander af denne markante sænkning af overførselsniveauet.

For det tredje: Hvis integrationen skal lykkes, kræver det en indsats fra både den nytilkomne udlænding og fra det danske samfund. Hvis regeringen også er af den overbevisning, ville det have klædt den samtidig med dette lovforslag at fremsætte forslag til bedre muligheder for beskæftigelse for de personer, der er omfattet, og ikke bare en større indtjening, når man bevæger sig i beskæftigelsen.

For det fjerde: Lovforslaget medfører en opdeling i et A- og B-samfund, nye danskere stemples med de specielt lave ydelser, og det vil tjene til, at myter og fordomme om etniske minoriteter bliver opretholdt.

For det femte: Den markant lavere ydelse hæmmer også integrationen, fordi den gør det svært, ja, næsten umuligt for nye danskere og deres børn at deltage i det sociale liv og det danske foreningsliv.

Kl. 19.00

For det sjette: Den markant lavere ydelse passiviserer og klienttør formentlig de nye borgere, fordi de bliver afhængige af enkeltydelser fra det sociale system.

For det syvende: Den nye lave ydelse diskriminerer. Borgere i det danske samfund er ikke ligestillede med hensyn til sociale ydelser. Og det giver altså ikke mening at sammenligne med danskere, der selv har valgt et udlandsophold. Man må sammenligne med danskere, som har behov for hjælp.

For det ottende: Sammenligningen med SU holder heller ikke, da SU-modtagere i erkendelse af, at ydelsen er vanskelig at klare sig for, har mulighed for at supplere med lavtforrentede studielån og arbejdsindtægt uden fradrag.

For det niende og næstsidste: Det er højt tvivlsomt, om konventionerne er overholdt. Juridisk fiksfakseri forhindrer ikke reel diskrimination.

Og endelig for det tiende: Lovforslaget er et udtryk for, at Venstre og De Konservative desværre stadig rider med på den populistiske bølge i udlændingedebatten, snarere end et udtryk for en reel ambition om at gavne en værdig integration af Danmarks nye borgere.

Det Radikale Venstre er bare sure over, at de ikke er i regering mere, kunne det så lyde fra regeringen, som det som regel gør, når regeringen har en dårlig sag. Det har vi fået at vide så tit.

Men ud over, at vi priser os lykkelige for ikke at være en del af en regering, der fremlægger den her sag, så er sagen jo faktisk, at vi taler med en pæn portion troværdighed, for vi har prøvet det før med den nedsatte introduktionsydelse. Den skabte fattigdom, den var formentlig et brud på flygtningekonventionen, og den virkede kort sagt ikke på flygtningenes beskæftigelsesituation, som det ellers var hensigten.

Så vi rettede fejlen efter godt et års tid og må nu erkende, at vi overhovedet ikke kan forstå, hvorfor regeringen dog agter at gentage fejlen og endda indføre en markant lavere ydelse, end vi gjorde i sin tid, og endda gældende i meget længere tid end den tidligere ydelse, nemlig 7 år i stedet for 3 år.

Derfor skulle det også være overflødigt at sige, at vi stemmer imod lovforslaget, medmindre der sker mirakler. Vores liberale grundholdninger kan umuligt byde os andet.

Søren Søndergaard (EL):

Det fremskredne tidspunkt taget i betragtning tror jeg, jeg vil lægge vægt på de sociale og samfundsmæssige konsekvenser, som følger af indførelsen af de lavere ydelser, der i det her forslag kaldes starthjælp, og den så tilsvarende nedsatte introduktionsydelse.

Formålet med de nedsatte ydelser handler angiveligt om at motivere flygtninge og indvandrere til at komme hurtigere i arbejde. Men hvorfor starter vi ikke med at se på, hvordan det gik sidst, man forsøgte med sådan et kunstgreb? Det er muligvis, fordi da var resultatet til at overse.

Indenrigsministeriets egen evaluering af integrationsloven i efteråret 1999 viste, at kun 4,1 pct. af flygtningene og 8,6 pct. af de familiesammenførte, som havde fået den lavere introduktionsydelse, havde fået arbejde. Det drejede sig typisk om deltidsbeskæftigelse og typisk om job, som kræver et minimum af dansk kundskaber, som f.eks. avisbude, rengøringsjob eller opvaskere på restauranter og hoteller.

Det, vi selvfølgelig ved, er, at folk, der får denne type af job, kommer til at udgøre de mest udsatte på arbejdsmarkedet, og at en stigning i arbejdsløsheden vil føre til, at de vil blive trængt ud og derefter stå med manglende kvalifikationer til igen at komme i arbejde. I bedste fald bli-

ver der tale om en gentagelse af 1970'ernes integrationsfiasko.

Nu er det nye forslag om den såkaldte start-hjælp generelt betydelig lavere end introduktionsydelsen. De foreslåede satser udgør mellem 50 og 85 pct. af de almindelige kontanthjælpssatser. For flere af de berørtes vedkommende skal de angiveligt leve for 50 kr. om dagen til at dække alt andet end skat og husleje, dvs. mad, tøj, vask og nødvendig transport. Medicinudgifter, tandlægebesøg, andre uforudsete udgifter kræver, at man beder socialforvaltningen om lov til at få enkelte ydelser. Livet bliver altså en benhård overlevelseskamp.

Oven i kommer, at starthjælpssatsen ikke kun skal gælde i 3 år, som det var tilfældet med den lave introduktionsydelse, men i 7 år. Vi får altså en gruppe mennesker, som i en lang periode skal leve for mindre, end man normalt betragter som eksistensminimum i Danmark.

Og her er jeg så fremme ved den pointe, som selv en borgerlig regering burde kunne forstå, nemlig at forslaget åbner en ladeport for, at en stor gruppe mennesker i det her land reelt tvinges ud i noget snavs, i sort arbejde, i illegalt arbejde og i kriminalitet.

Kl. 19.05

Enhedslisten går ind for bekæmpelse af kriminelle forhold, hvorimod vi må konstatere, at regeringen gennem det her forslag vil bære nyt ved til bålet og gøre problemerne og kriminaliteten større.

Regeringen sammenligner de nye satser med SU. Men efter vores opfattelse holder det ikke. Alle ved, at SU-støtten enten suppleres med lån eller deltidsarbejde. Begge dele øger rådighedsbeløbet betragteligt. SU-reglerne om et fribeløb på 5.383 kr. om måneden betyder, at studerende kan øge deres rådighedsbeløb med 3.230 kr. om måneden uden reduktion i SU-støtten.

Jeg siger ikke hermed, at SU-støtten er noget at prale af, men den er trods alt langt bedre end de ydelser, som flygtninge og indvandrere skal leve af i fremtiden.

Der findes gode og effektive veje til integration af flygtninge og indvandrere i det danske samfund. Det her forslag er ikke et af dem. Enhedslisten vil ikke stemme for forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Gå aldrig tilbage til en fuser. Sådan hedder det mangen en gang ved nytårstid, og jeg fristes faktisk til i indledningen til min ordførertale at bruge præcis det samme udtryk om det lovforslag

fra regeringen, som vi nu behandler. Gå aldrig tilbage til en fuser!

Det var en fuser af de helt store, da den tidligere SR-regering fremsatte sit forslag og fik vedtaget en introduktionsydelse, så stor en fuser endda, at ordførerne for de to partier i dag står ved, at det var en fuser, og advarer regeringen på det kraftigste mod at begå samme fejl, som man selv gjorde. Jeg vil godt her kvittere over for Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet især, som står ved det på ærlig vis i dag. Det synes jeg er flot.

For os i Kristeligt Folkeparti repræsenterer forslaget om introduktionsydelse, som vi nu ser igen, et forslag, som vil modvirke integration, som meget let vil føre til isolation for de mennesker, som kommer hertil og bliver sat på introduktionsydelse, en isolation fra at deltage i store dele af samfundslivet, fordi man simpelt hen ikke får penge nok til selv de mest basale fornødenheder; hvis ikke isolation, så i hvert fald en klientgørelse, fordi man så ganske vist kan få til lægsydelser ved at gå til kommunen, men så er det det, man skal bruge tid og kræfter på, og ikke på at blive integreret.

Derfor er vi som tidligere under SR-regeringen i dag lodret imod forslaget om introduktionsydelsen og også den starthjælp, som regeringen foreslår i dag. Og vi mener, at de evalueringer, der blev foretaget under den tidligere regering, både af Indenrigsministeriet selv og også fra kommunernes side, taler klart imod endnu et eksperiment på dette område, så meget desto mere som de sats, som regeringen opererer med, i øvrigt også er lavere end de sats, som gjaldt under SR-regeringen, især når vi taler om starthjælpen.

Vi tror ikke på, at regeringens forslag, selv om man siger, det er hensigten, intentionen, vil få flere i arbejde. Ja, vi synes faktisk, det lyder endog særdeles hult. For hvis det var tilfældet, at en introduktionsydelse, altså reelt en lavere kontanthjælp for udlændinge, betød, at de kom i arbejde, jamen så kunne vi jo lige så godt indføre en lavere kontanthjælp for alle.

Det gør regeringen ikke. Og det gør den ikke, fordi hensigten er, specielt som også ordførere har været inde på tidligere, at man vil sende signaler. Det her er et spørgsmål om, at man alene ved ydelsesniveauet ønsker at begrænse tilstrømningen.

Kristeligt Folkeparti er af den opfattelse, at spørgsmålet om, hvem der skal have adgang til

Danmark, hvem der skal have asyl, opholdstilladelse, familiesammenføring skal vi regulere i udlændingelovgivningen. Og de, der så kommer hertil og får opholdstilladelse af forskellig grunde, skal have et ydelsesniveau, der gør, at de faktisk får mulighed for at blive aktive deltagere i vort samfund. I stedet for at blive sat på en isolationsydelse eller blive klientgjort, må integrationen forbedres, og ikke som det sker med det forslag, regeringen her har fremsat.

I lighed med andre ordførere finder jeg heller ikke, at sammenligningen med SU overhovedet holder. Det behøver jeg ikke give flere kommentarer med på vejen, men kan blot sammenfatte Kristeligt Folkepartis syn på lovforslaget med, at vi er imod. Vi kan ikke støtte det, og vi advarer regeringen mod at gå tilbage til den gamle fuser, som introduktionsydelsen er.

Kl. 19.10

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen, der har været her i salen, til lovforslaget. Jeg er klar over, at området er kontroversielt og hjertebloed for mange.

Mange har talt, som om der ingen problemer var, før det her lovforslag så dagens lys. Men som jeg ser det, må jeg konstatere, at de forsøg, der hidtil har været gjort på at løse problemerne omkring de høje ydelser og udlændinges manglende erhvervstilknytning, ikke er lykkedes. Det er meget vigtigt, at det lykkes denne gang, og derfor er dette forslag led dels i regeringens udlændingeudspil og dels i regeringens bestræbelser på at få flere i arbejde.

Jeg vil være tilbageholdende med at gå ind i de mere tekniske spørgsmål og tilsige assistance under udvalgsarbejdet. Men jeg vil godt sige, at det her lovforslag, som jeg har fremsat, har jeg fremsat, fordi jeg tror, det virker, og det håber jeg at vi meget snart kan konstatere.

Jeg vil godt henlede opmærksomheden på, at regeringens udlændingeudspil bygger på, at antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses, og at der skal være skærpede krav til selvforsørgelse for folk, der kommer her til landet.

Men som sagt vil jeg gerne tilsige samarbejde under udvalgsbehandlingen og de drøftelser, som partierne måtte ønske, frem mod den forhåbentlig endelige vedtagelse ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil starte med at sige, at jeg faktisk ikke har hørt det samme som beskæftigelsesministeren, nemlig at der er nogen her i salen, der siger, at vi ikke har problemer. Jeg synes faktisk, vi alle har anerkendt, at der er problemer på området. Det er ikke noget, den nye regering har monopol på. Vi vedkender os, at der er problemer. Derfor strammede den tidligere regering op, og derfor er vi også i dag kommet med et beslutningsforslag på området.

De spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren, er bl.a.: Hvordan vil regeringen sikre, at syge, traumatiserede eller handicappede flygtninge får en mulighed for et rimeligt liv – og så skal jeg vel af hensyn til DF tilføje – mens eller når de er her? Eller har de, der er kommet med sådanne udtalelser i hørings svarene, ret i, at der er tale om handicapdiskrimination?

Jeg vil også gerne spørge, hvorfor der skal ske ændringer på revalideringsområdet. Det er jo netop et af de midler, vi har til at få flygtninge/-indvandrere i gang. Hvorfor skal der ske så voldsomme ændringer dér?

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om han vil fastholde, at loven ikke giver kommunerne ekstra administration. For der står faktisk i bemærkningerne, at det gør den ikke, men kommunerne påstår noget andet.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, vi skal vende tilbage til besvarelsen af de spørgsmål i udvalget. Jeg stiller beredvilligt op med forklaringer og vurderinger af tidligere og nuværende initiativer.

Men jeg kan ikke lade være med at sige, at det jo næsten er ligegyldigt, hvad denne her regering foreslår, så synes Socialdemokratiet, at det var bedre før. Det gælder barselorloven, at folk kan få 12 måneders barselorlov. Det gælder valgfrihed til de ældre. Det gælder valgfrihed på hospitalsområdet. Det gælder alting.

Så det er jo næsten svært at tage seriøst, at den tilstand, der var under den tidligere regering, som har været i 9 år, skulle være en bedre tilstand end de initiativer, vi prøver at tage for at forbedre vilkårene i Danmark.

Men jeg giver tilsagn om fuldt samarbejde under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg må jo tage til efterretning, at jeg får en sang fra de varme lande om fortiden. Vi har faktisk i dag under integrationsministerens sager vedkendt os, at der er nogle problemer, der ikke blev løst under den tidligere regering. Så vi har ikke malet noget gyldent billede op her, men vedkender os et medansvar for den situation, der er. Så jeg havde nok ikke behøvet den dér sang fra de varme lande.

Jeg vil så prøve med et nyt spørgsmål, som er lidt relevant at få svar på her i dag. Vi har først fået hørings svarene nu her i dag, men i et af hørings svarene er der faktisk et meget kraftigt råd til regeringen om at overveje at indsætte en evalueringsfrist i loven, sådan at vi kan få loven evalueret for at se, hvordan den virker om X antal måneder. Jeg vil så spørge ministeren, om ministeren er indstillet på at kommet med sådan et ændringsforslag.

Kl. 19.15

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi kan jo på et hvilket som helst tidspunkt diskutere, om lovgivningen her i landet virker, og det gælder også denne her lov.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Karen J. Klint for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg er opmærksom på, at det er tredje gang, og at klokken er mange, men jeg vil alligevel sige til beskæftigelsesministeren, at der er meget stor forskel på, at vi altid kan tage en lov op, og at vi har indbygget i loven, at der er en evalueringsfrist. Det er der faktisk god tradition for her i Folketinget at vi gør, og den tradition så jeg da gerne at den nye regering fortsætter med, og at der netop er en bevidsthed om, at den her lov skal evalueres.

Det sidste spørgsmål, jeg vil prøve at få svar på, og som jeg næppe får svar på, men så har jeg da prøvet, er: Hvad nu, hvis en flygtning får et almindeligt job med en almindelig løn og betaler sin almindelige a-kasse osv., osv., og vedkommende så bliver arbejdsledig inden for de første 7 år, skal vedkommende så tilbage på starthjælp, eller er vedkommende berettiget til dagpenge?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven, lov om fleksydelse og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Bagudbetaling af kontanthjælp m.v., ændring af reglerne om ledighedsydelse, indførelse af bemyndigelse vedrørende personer fra Færøerne og Grønland på døgninstitutioner m.v., ændring af reglerne om fleksydelse og om lægers honorering i koordinationsudvalg).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslags vigtigste idé er, at kontanthjælpen fremover skal bagudbetales i stedet for forudbetales, ligesom de fleste af os på arbejdsmarkedet lønnes ved månedens udgang for det udførte arbejde. Dermed ligestilles kontanthjælpsmodtagerne med de øvrige lønmodtagere og med dagpengemodtagere, når det gælder udbetalingsstidspunktet.

Man skal huske, at de fleste, der kommer på kontanthjælp, i forvejen var bagudlønnede. Derfor er det mest logisk at fortsætte i det system, det er mest overskueligt for den enkelte, det er nemmest at forstå, og det giver mindst administrativt besvær.

Endelig fastslås det i denne lov, at dersom man er ramt af ledighed og ikke er forsikret, skal

man tilmelde sig, 1 måned før man skal have hjælp hos kommunen. Dermed får man den kontakt, der skal til, for at få hjælp hos arbejdsformidlingen, og i de tilfælde, hvor arbejdsformidlingen har uddelegeret opgaven til kommunen, får man dem til at hjælpe med at skaffe et job, som kan passe den pågældende.

Vi kan samtidig afskaffe reglen om 30 pct. nedsættelse af bistandshjælpen ved udeblivelse fra aktivering. Der er ikke nogen grund til at have den forebyggende kontrolbestemmelse, for man kan jo ikke blive bagudlønnet for en kontanthjælp, hvis man ikke møder op.

Forslaget her er en del af aftalen med kommunerne for år 2002. I høringssvaret fra Kommunernes Landsforening er der også anerkendelse af forslagens udformning.

Lovforslaget er også en opsamling af aftalerne fra førtidspensionsreformen. Derfor er der i forslaget bestemmelser, som sikrer, at de personer, der går fra fleksydelse til ustøttet beskæftigelse, får mulighed for at bevare deres ledighedsydelse, så de kan optjene ret til dagpenge.

Endvidere fremsættes der forslag om, at et antal personer, der pr. 1. oktober 2001 ikke var tilmeldt fleksydelsesordningen, stadig kan nå at komme med. Begrundelsen er, at kommuner og a-kasser ikke på det tidspunkt havde bidraget med de nødvendige oplysninger, og det er jo selvfølgelig ikke noget, borgeren kan gøre for.

Så alt i alt er det et godt lovforslag, som følger op på aftaler med kommunerne og med Folketingets partier, og Venstre anbefaler forslaget.

Jan Petersen (S):

I sidste valgperiode var vi nogle stykker, der gjorde lidt ud af det her med lovkvalitet. Det var et hovedtema for Folketingets arbejde. Jeg vil indlede dette lille indlæg med at minde om det. Det skal ikke gå i glemmebogen, fordi vi nu har haft regeringsskifte og valg. Jeg er ikke helt tilfreds med, at vi får et lovforslag, hvor der er så forskelligeartede forslag, som der er i dette. De her bunker er ikke så kønne.

Kl. 19.20

Men når det så er sagt, vil jeg gå ind og gøre bemærkninger til hvert af de emner, der så er behandlet heri.

Den første del af lovforslaget ændrer i lov om aktiv socialpolitik og er et forslag om at indføre bagudbetaling af kontanthjælp samt en konsekvensrettelse af dette i integrationsloven.

Vi støttede af forståelige grunde aftalen med Kommunernes Landsforening, hvori der skri-